

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 211. Theodori Bezæ Calvinistæ interitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](#)

Sæc. XVII. illius Dendrologia naturalis, Museum
A. C. 1605. Metallicum, Historia Monstrorum Ser-
 pentum & Draconum prodiit. Referunt
 Scriptorum nonnulli Ulysssem concinnatam
 etiam tractatum prælo paratum de
Providentia Dei ex animalibus cognoscenda.

§. CCXI.

Theodori Bezæ Calvinistæ interitus.

*Adam
 Melch. in
 vita Theol.
 Thuan.
 lib. 134.
 Maimo. hist.
 du Calvinij.*

Inter Sectarios Scriptores, qui hoc anno periere, vix alium præter Bezan reperire est, qui Calvinianæ fœtæ fanaticismo abreptus contra omnes sibi adversantes convitiis, calamo, imo ferro & igne, quo hæreticos plecti suudebat, magis impotentibus indomitisque furiiis tumultuabatur. Erat is Væzeliis, vetusto Heduorum oppido die vigesima quarta Junii anno Christi millesimo quingentesimo decimo nono Catholicis Parentibus natus; eo enim tempore Lutheri & Calvini hæresis adhuc in cunis vagiebat: postmodum vero Theodorus apud Nicolaum Pironem Longelmeldenensem, Patruum suum Parisiis educatus, ab eodem Aureliammittitur, ductu Melchioris Walmaris, qui & Calvini Præceptor erat, humioribus literis operam navaturus; sub hujus igitur moderatoris disciplina integrum exegit septennium, intra quod non

non modo in Latino Græcoque idio-
mate, in Poesi & Jurisprudentia sin-
gularem sibi comparabat eruditionem,
sed etiam Lutheranæ sectæ venenum
liberaliter haurire cæperat: inde Theo-
dorus unacum Wolmaro ad Biturices,
ac paulopost Aureliam contendit, atque
anno Salutis nostræ millesimo quingen-
tesimo trigesimo nono primam Docto-
ratus Lauream adeptus Parisios venit, ubi
cujusdam Sutoris Parisini uxorem Clau-
diā nomine, quam nefande adamabat,
Genevam secum abduxit: priusquam
res innotesceret Parisiis, non modo
Longelmeldenſi Prioratu, sed plu-
ribus aliis, iisque valde pinquibus
beneficiis ornabatur, non sine magno
animæ suæ, uti ipfemet fassus est, de-
trimento, absdubio, eoquod luxuriose
& impie vivendo Christi pauperumque
patrimonium indignissimus homuncio
abliguriiffset; quippe præfatam Parisini
Sutoris uxorem nomine Claudiam pri-
mum sollicitans ejusdem pudicitiam tan-
dem expugnabat, insuper etiam illam
sub ficto nomine Candidæ suis versibus
magnopere celebrabat, cum autem car-
men quoddam, cui ipsus nomen *Juve-*
nilia, seu melius *scurrilia* nomen hau-
fit, obscenitates Ovidii, Propertii, Ca-
tulli aliorumque hujus generis Poeta-
rum insigniter imitatus composuisset,

Sæc. XVII.
A. C. 1605.

B b b 3 necnon

Sæc. XVII. necnon quoddam epigrama edidisset, ob
A. C. 1605. hujus infames, turpissimasque fœdi-
tes passim pro fœminarum corruptione,
pæderasta, & Atheo habebatur, his
ne in jus Parisiis vocatus capit is ad
periculum, vendito Longelmelden
Beneficio, furtoque ablatis calibus
aliisque pretiosis & pecuniis Genevam
auffugit, abductis secum Claudia &
puero quodam, quem *Audebertum* no-
minabat. Aliquamdiu ibidem se Ca-
tholicum simulabat: postquam vero
furtivis cujusdam fœminæ illecebris ca-
peretur, nec eidem nubere concessum
fuisse, nisi palam Calvini sectam pro-
fiteretur, haud cunctanter fidem Ca-
tholicam ejuravit. Anno igitur mil-
fimo quingentesimo quadragesimo octa-
vo rursus cum uxore sua Genevam per-
venit, a Genevensibus ad Cathedram &
Ministerium vocatus: inde vero Lau-
fannam profectus, ibidem comicam lu-
cubrationem de *Abrahami Sacrificio pæ-
ter tractatum de hæreticis a Magistris
puniendis* aduersus Castellionem edidit.
Hisce ingenii sui præludiis jamjam se
satis dignum exhibebat, ut Calvini a-
amicus, Discipulus, Collega & Calvi-
nistarum Protector atque Apostolus fie-
ret, quorum etiam sortem misertus,
cum quosdam ob hæresin punitos com-
perisset, ad Henricum Franciæ Regem
questum

questum ire audebat, quinimo ipsum Sæc. XVII.
 etiam in Calvinianæ sectæ societatem al- A. C. 1605.
 licere haud reformidabat: attamen re-
 pulsam passus sua obsequia Condeo Prin-
 cipi sacrabat, quocum etiam Evange-
 licus Miles prælio Drocensi tum com-
 missio intersuit. Inde Vezelias in pa-
 triam reversus Sororem suam, quæ
 Sanctimonialis erat, ad fidem Deo &
 Ecclesiæ abjurandam sollicitabat, a qua
 tamen propudiose rejectus est: Tum ve-
 ro velut ex clade ferocior factus, bellum
 ceteris Sectariis indixit, ac primo qui-
 dem mordacem calatum suum adver-
 sus Castellionem strinxit, eoque hic
 alio Spiritu illustratus novi Testamenti
 versionem a Beza adornatam rejecisset:
 postea Franciscum Balduinum, Bren-
 tiūm, Jacobum Andreæ, Bernarduum
 Ochinum aliasque pari furore aggre-
 diebatur. Cum ergo apud suos strenui
 Pugilis nomen sibi conciliasset, Rupel-
 las ad Conciliabula Rupellense & Neu-
 mausanum necnon ad Colloquium Mym-
 pelgardense, adversus Jacobum Andreæ
 evocatur, ambobus post infames rixas
 & convitia histrionum more Triumphum
 canentibus. Haud absimili quoque
 successu Bernæ decertabat.

Tandem Beza ingravescente ætate
 tam vehementem patiebatur memoriæ
 lapsum, ut eorum, quæ mox dixisset,

B b b 4 sta-

Sæc. XVII. statim oblisceretur, iis duntaxat mentes
 A. C. 1605. retentis, quæ ante plurimos annos me-
 moriæ impressa habebat: hoc oblivio
 mentis lanquore fere biennio vexatus,
 cum quondam ad Concionem ire pan-
 ret, subita convulsione corripitur, &
 stoque affixus anno ætatis suæ octoge-
 simo sexto die tertia decima Octobris
 mortuus est, sicut vixit uti Liberius,
Atheus, impius, nulliusque Religionis ho-
mo, teste Maimburgo.

§. CCXII.

Eiusdem Scriptoris opera.

Weisman.
 introd. in
Hist. Sacr.
 ad Sæcul.
 XVI. p. 244.

Præter jam recensita Theodorus quam-
 plurima adhuc varii argumenta
 didit opuscula, quibus orbem motu
 velut Camerina lutulento scommatum,
 scurrilitatum, fallitatum, ac blasphem-
 iarum diluvio inundabat: Percipi-
 tur crisis ac judicium, quod de illis
 tulerat quidam Recentior Protestant-
 tium Scriptor certe Calvinistis haud
 ingratus: *Dolendum sane, inquit ille,*
Virum hunc eruditum, multisque egregiis
dotibus a natura ornatum & instrutum,
tot vestigia reliquisse in libris suis & genere
scribendi, quæ, dona & gratiam Dei par-
tim per rationem nimis adhuc liberam, par-
tim corruptæ adhuc naturæ affectibus in eo
valde impedita & sufflaminata fuisse, osten-
dunt,